

РЕШЕНИЕ

№ 4844

гр. С, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разглежда докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело ...0231110156590 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по подадена от Й. Л. А., искова молба насочена против ЗАД „А“ АД, с която е предявена искова претенция с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от **20 000.00лв.** – обезщетение за претърпени, в резултат на настъпило на 02.06.2023г. в гр. С, на бул. „Ц“ ПТП, неимуществени вреди - болки и страдания и **627.88лв.** – имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение, индивидуализирани в уточнителна молба /л.44 по делото/, ведно със законна лихва от 06.07.2023г. до окончателно изплащане на сумите.

Ищцата извежда съдебно предявените си субективни права, при твърдения че на 02.06.2023г., водачът на застрахования при ответника лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР, С. А. А. е причинил виновно ПТП движейки се в гр. С, по бул. „Ц“, при което е ударен управлявания от ищцата лек автомобил „Ш“ с ДК № СВ ... ХА. Сочи се, че вследствие на удара Й. А. е претърпяла травматични увреждания, индивидуализирани в исковата молба. Сочи се, че във връзка с причинените телесни увреждания същата е хоспитализирана неколккратно, като се претендира обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания в размер на 20 000.00лв. Навеждат се доводи, че във връзка с лечението на причинените от ПТП-то телесни увреждания е сторила разходи на обща стойност 627.88лв. / за *размера уточнителната молба л. 44/*, за която сума е предявен иска за имуществени вреди.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор, с който предявените искиви претенции се оспорват като неоснователни, в каквато насока се излагат подробни съображения. Оспорва се вината за произшествието да е на водача на автомобила, застрахован при ответника. Твърди се, че ищцата е пътувала без поставен обезопасителен колан, в каквато насока е формулирано възражение за съпричиняване. Оспорва се ищцата да е претърпява индивидуализираните вреди, както и размера на претенцията за неимуществени такива. Оспорва се и претенцията за имуществени вреди, както и акцесорната такава за мораторна лихва. С отговора се признава обстоятелството, че към датата на настъпване на произшествието лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество.

Съдът, като съобрази становището на страните, материалите по делото и

закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявена е искова претенция с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

С доклада по делото съдът е приел за съвместно разглеждане релевираното от ответника възражение за съпричиняване на уврежданията от ПТП – то в резултат от поведението на ищеца, изразяващо се в пътуване без поставен обезопасителен колан.

По иска с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

-

По обезщетението за неимуществени вреди.

Фактическият състав на правната норма на чл. 432, ал. 1 КЗ урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените имуществени и неимуществени вреди срещу застрахователя, с когото делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключило договор за застраховка "Гражданска отговорност", обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните две групи предпоставки: 1/ застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и 2/ наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между делинквента и застрахователя – ответник.

С доклада по делото, не оспорен от страните, съдът е обявил за безспорен и ненуждаещ се от доказване факта, че към момента на настъпване на процесното ПТП лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество.

Не е спорно по делото и че на 02.06.2023г., на територията на гр. С, на бул. „Ц“ е настъпило ПТП, вследствие на което ищцата е претърпяла телесни увреждания.

Спорен е механизмът на настъпване на произшествието.

След анализ на приобщените по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по допуснатата и изготвена съдебно-автотехническа експертиза, съдът изведе следния механизъм на настъпване на произшествието, а именно:

На 02.06.2023г., около 16.30ч. застрахованият при ответника лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР се движи в гр. С, по бул. „Ц“ с посока на движение от бул. „П. К. Яов“ към бул. „А Й.“, като срещу бл. 22, водачът му С. А., поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението, реализира ПТП с движещия се пред него лек автомобил „Ф“, който вследствие на удара се отклонява надясно, след което „Т“ с ДК № СВ ...КР продължава движението си на право и реализира удар със спрелия пред него в колоната лек автомобил „Ш“ с ДК № СВ ... ХА, управляван от ищцата. Вследствие на удара лек автомобил „Ш“ с ДК № СВ ... ХА, управляван от Й. А. се измества напред и удря намиращия се пред него лек автомобил „Ф“, който от своя страна се измества и удря намиращия се пред него лек автомобил „Б“.

Така изведеният механизъм намира опора в приобщените по делото писмени доказателства, в частност изисканите и приобщени по делото материали по изготвената административна преписка от СДВР – Отдел „Пътна полиция“ /*протокол за ПТП, наказателно постановление, акт № 1003308, декларации на водачите – преписка л. 84 по делото* /. Описаният механизъм на произшествието намира опора и в заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза

Вината на водача на застрахования при ответника лек автомобил се предполага по силата на оборима законова презумпция / чл.45, ал.2 ЗЗД /, която поради липсата на

проведено обратно доказване от страна на ответника, е необорена и следва да бъде приложена. Вината на водача на застрахования при ответника лек автомобил намира опора и в приложените материали от преписката на КАТ, от които е видно, че на същия е наложено административно наказание - глоба /НП л. 85 по делото/. В подкрепа на извода, че вината за произшествието е на водача на застрахования при ответника лек автомобил е и заключението на вещото лице по САТЕ, в което експертът е посочил, че от техническа гледна точка причините за настъпване на произшествието е поведението на водача на лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР, който се е движил със скорост и дистанция, при които не е имал възможност да спре в рамките на опасната зона.

Настоящият съдебен състав намира, че действията на водача на застрахования при ответника лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР представляват граждански деликт.

От заключението на вещото лице по допуснатата и изготвена съдебно-медицинска експертиза се установява, че в пряка причинна връзка с произшествието ищецът Й. А. е претърпяла следните травматични увреждания: *навяхване и разтягане на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб, повърхностна травма на корема, долната част на гърба и таза, контузия на долната част на гърба и таза.*

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Критериите за определяне на размера му са вида и обема на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението – така т. II от ППВС № 4/23.12.1968 г.

При определяне размера на обезщетението, съдът съобрази, че съгласно заключението на вещото лице по допуснатата СМЕ в пряка причинна връзка от произшествието, ищецът е претърпял травматични увреждания – *навяхване и разтягане на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб, повърхностна травма на корема, долната част на гърба и таза, контузия на долната част на гърба и таза*, обстоятелството, че ищцата е хоспитализирана двукратно в МБАЛ „С С“, както и заключението на вещото лице, че през периода на лечение, за около 30 дни, Й. А. е търпяла болки и страдания, които първите десет дни са били с висок интензитет. На следващо място настоящият съдебен състав съобрази и обстоятелството, че ищцата е носила шина, което е затруднило ежедневното ѝ обслужване, обстоятелство което намира опора в показанията на разпитания по делото свидетел Р. А., която по време на разпита си посочи, че в първите десет дни ищцата не е могла да се обслужва сама. Съдът кредитира показанията на свидетеля, въпреки че същата е майка на ищцата, доколкото по време на разпита ѝ същата изложи факти и обстоятелства, които са хронологични, последователни и кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

При определяне размера на обезщетението съдът взе предвид и заявеното от експерта при изслушването му в проведеното на 08.03.2024г. открито съдебно заседание, че ищцата е имала вродено физиологично състояние на гръбначния стълб – *„изправена ломбоза“*, което здравословно състояние е довело до по-интензивни болки при настъпване на травматичните увреждания от процесното ПТП, както и обстоятелството, че ищцата е напълно възстановена, доколкото вещото лице сочи, че при извършения на 21.02.2024г. медицински преглед, не е установен функционален дефицит в засегнатите области.

По изложената аргументация, след като съобрази изпитаните от ищцата болки и страдания, тяхната продължителност и интензитет, вида и характера на телесните увреждания, благоприятните прогнози за пълно възстановяване, както и периода, необходим за възстановяване, съдът намира, че ответното дружество следва да заплати на ищцата обезщетение в размер на 11 700.00лв. / *единадесет хиляди и седемстотин лева* /, който размер съответства и на социално икономическите условия в страната съществуващи към датата на настъпване на произшествието, доколкото се равнява на

15 минимални работни заплати за страната към датата на настъпване на ПТП / МРЗ 2023г. – 780.00лв./.

Настоящият съдебен състав намира, че претенцията над уважената част от **11 700.00лв.** до максимално предявения размер от 20 000.00лв. или за разликата от 8 300.00лв., следва да бъде отхвърлена, като неоснователна, при съобразяване характера на причинените телесни увреждания, периода за пълно възстановяване на същите и положителната прогноза за пълно възстановяване на ищцата.

Тук е систематичното място съдът да разгледа релевираното от ответника възражение за съпричиняване на уврежданията от ПТП – то в резултат от поведението на ищеца, изразяващо се в пътуване без поставен обезопасителен колан.

Съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен / така ТР № 1 от 23.12.2015 г. по т. д. № 1/2014 г., ОСТК на ВКС/.

Съдът намира възражението за съпричиняване за неоснователно, доколкото вещото лице по изготвената СМЕ и в заключението и при изслушването му в открито съдебно заседание посочи, че телесните увреждания биха настъпили независимо дали ищцата е била с поставен обезопасителен колан или без такъв.

По обезщетението за имуществени вреди.

На първо място съдът намира за необходимо да акцентира, че претенцията за имуществени вреди е в размера, индивидуализиран в уточнителната молба л. 44 по делото – 627. 88лв., която е формирана от индивидуализираните разходи за лечението.

За основателността на претенцията за имуществени вреди в тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно, че е сторила разходи за лечение в индивидуализирания размер, както и че същите са били необходими за лечение на телесните увреждания, настъпили от процесното ПТП.

От ангажираните от ищеца писмени доказателства се установи, че същата е сторила разходи, сторени във връзка с лечението на телесните увреждания причинени от процесното ПТП както следва: 150.00лв. – *допълнително почасово медицинско обслужване*, 45.60лв. – *за Пеанил капсули и Неуробекс таблетки*, 20.00лв. – *такса за биологичен материал за антигенен тест за Ковид – 19*, 29.00лв. – *потребителска такса*, 35.00лв. – *за рентгенография на лумбални преишени*, 50.00лв. – *за рентгенография на коленна става*, 16.05лв. – *за Бетасерк и Флунаризин*, 64.83лв. – *за Пеанил и Хондросейф*, 18.40лв. *за Бетасерк и Флунаризин*, 20.00лв. – *такса биологичен материал*, 150.00лв. – *за допълнително почасово медицинско обслужване и 29.00лв. – потребителска такса.*

Извършването на така индивидуализираните разходи се установява от приложените на л. 33 – 36 по делото копия на фискални бонове.

В заключението си вещото лице по изготвената СМЕ сочи, че при анализ на представените по делото финансови документи се установява, че разходите по тях са във връзка с проведеното лечение на получените увреждания от процесното ПТП.

Изложената аргументация обуславя извода за основателност на заявената претенция за имуществени вреди в размер на **627.88лв.**

По искането за присъждане на лихва за забава.

Съгласно чл. 432, ал. 1 КЗ, отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на прекия причинител на увреждането. При задължение от непозволено увреждане, деликвентът се смята в забава и без покана и дължи лихва от деня на

увреждането /чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. Разпоредбите на новия КЗ /в сила от 01.01.2016 г./, обаче, предвиждат, че застрахователят дължи лихва за забава от един по-късен момент. Съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: *1/ изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 КЗ, 2/ изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.* Съгласно чл. 106, ал. 3 КЗ, когато ползвателят на застрахователната услуга е увредено лице по застраховки "Гражданска отговорност" или трето ползващо се лице по други застраховки, застрахователят го уведомява за доказателствата, които той трябва да представи за установяване на основанието и размера на претенцията му. Допълнителни доказателства може да се изискват само в случай, че необходимостта от тях не е можела да се предвиди към датата на завеждане на претенцията и най-късно в срок 45 дни от датата на представяне на доказателствата, изискани при завеждането по изречение първо. Чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции.

На л. 37 по делото е приложено копие на претенция, отправена от ищцата до ответното дружество за изплащане на обезщетение във връзка с процесното ПТП, която видно от приложеното на л. 41 по делото копие на системен бон е получена от ответника на 06.07.2023г.

По изложената аргументация ответникът е изпаднал в забава след изтичане на **15 работни дни** от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 КЗ, тоест от депозиране на молбата на 06.07.2023г., или ЗАД „А“ е в забава за изплащане на претендираното обезщетение, считано от **28.07.2023г.**

По разноските:

При този изход на спора, с оглед уважената и отхвърлената част на заявената претенция, следва да бъдат разпределени разноските по делото. Предявени са искиви претенции в общ размер 20 627.88лв., уважената част е в размер на 12 327.88лв., респективно отхвърлената част е в размер на 8300.00лв.

На ищеца следва да се признаят разноски в общ размер на 1277.38лв., от които 450.00лв. – внесен депозит вещи лица и 827.38лв. – държавна такса.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца разноски с оглед уважената част на исковите претенции в размер на **763.40лв.**

На ответника следва да се признаят разноски в общ размер на 650.00лв., от които 550.00лв. депозит вещи лица и 100.00лв. – юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, ищецът следва да заплати на ответника разноски с оглед отхвърлената част на исковите в размер на **261.54лв.**

На основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв. ответното дружество следва да заплати на адв. Я. Д. от САК възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца с оглед уважената част на исковите претенции в размер на **1348.56лв.**

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „А“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление:**

гр. С, ул. „С.К.“ ..., да заплати на **Й. Л. А.**, ЕГН *********, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ сумите както следва: **11 700.00лв.** – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, в резултат на травматични увреждания /навяхване и разтягане на свързващия апарат на шийния отдел на гръбначния стълб, повърхностна травма на корема, долната част на гърба и таза, контузия на долната част на гърба и таза/, получени като пряка и непосредствена последица от ПТП, настъпило на 02.06.2023г., в гр. С, на бул. „Ц“, по вина на водача на лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законна лихва от 28.07.2023г. до окончателно изплащане на сумата и **627.88лв.** – **имуществени вреди**, /от които 150.00лв. – допълнително почасово медицинско обслужване, 45.60лв. – за Пеанил капсули и Неуробекс таблетки, 20.00лв. – такса за биологичен материал за антигенен тест за Ковид – 19, 29.00лв. – потребителска такса, 35.00лв. – за рентгенография на лумбални прешлени, 50.00лв. – за рентгенография на коленна става, 16.05лв. – за Бетасерк и Флунаризин, 64.83лв. – за Пеанил и Хондросейф, 18.40лв. за Бетасерк и Флунаризин, 20.00лв. – такса биологичен материал, 150.00лв. – за допълнително почасово медицинско обслужване и 29.00лв. – потребителска такса /, претърпени от ищцата във връзка с настъпило на 02.06.2023г., в гр. С, на бул. „Ц“, по вина на водача на лек автомобил „Т“ с ДК № СВ ...КР, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законна лихва от 28.07.2023г. до окончателно изплащане на сумата, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди, в частта, за сумата от **8 300.00лв.**, разликата над уважената част до максимално претендирания размер, като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗАД „А“ АД, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на **Й. Л. А.**, ЕГН *********, сумата от **763.40лв.** – разноски по делото с оглед уважената част на исковете.

ОСЪЖДА Й. Л. А., ЕГН *********, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 7 ГПК, да заплати на **ЗАД „А“ АД, ЕИК *******, сумата от **261.54лв.** – разноски с оглед отхвърлената част на иска.

ОСЪЖДА ЗАД „А“ АД, ЕИК ***** основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв., да заплати на **адв. Я. Д. Д. от САК**, сумата от **1348.56лв.** – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца с оглед уважената част на исковете.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____